

NYHETSREV 03

Mars 2019

Glad och God Höst!

Om man, som vi, bor söder om ekvatorn så torde det vara höst det som vi går emot, eller vinter. Nåväl, det är verkligen inte vintrigt. Morgnarna, fram till kl 10 är rätt sköna sedan blir för varmt...och fuktigt. Skrivbordsarbete kräver en fläkt för att något kyla ner kroppen. Utan fläkt ser man hur vattendropparna pärlar sig på handlovens ovansida och underarmarna...sedan rinner det ner mot skrivbordet, där är det bäst att lägga en liten handduk, så inte datorn flyter iväg...

TIDEN den flyter iväg! Det är oförsämlt länge sedan vi skrev ett rundbrev. Något har en del av er kunnat följa vardagen på facebook (som många inte har), andra har fått mail nu och då. Låt mig försöka rekapitulera december, januari och februari, samt en del av månaden mars.

Adventstiden gick fort. I mitten av december evakue-rades familjen Eriksson från Demokratiska Republiken Kongo, på andra sidan floden, och flyttade till gästhemmet i Brazzaville, Saka-Saka.

Gunnel Jönsson, barnens lärare var också med. Carl hade kurs på Grundnivå och Anne jobbade på inne i stan. Under Julhelgen var vi på olika platser, men ALLA firade julafton hos Anne och Carl på Mansimou. Det var Mamy och Ruth Raharimanantsoa, David och Jesica Eriksson med barn från Bandundu RDC, Gunnel Jönsson och de två GOTHIA-volontärerna Elin Weman och Olof Lagerqvist.

Vi hade knytkalas och trevligt. Julgranen ersattes av en "Pinna-gran" som vår snickare Amede tillverkade av kambala, den kommer att funka som gran i 50 år. Någon får ärva den.

Eftersom Carl predikar sista o första gudstjänsten varje månad (på engelska gudstjänsten) så

var det så den 30 dec och den 6e januari. Därefter rullade januari på. Anne, som Directrice (Chef) för ASUdh fick, tillsammans med all ambassadpersonal, gå och önska President Sassou Nguessou gott nytt år. Då var hon i TV under tre sekunder. ☺ På ASUdh händer det just nu MASSOR, om det hinner hon inte skriva själv, så det kommer längre ned.

Carl genomförde under jan/feb två kurser för License 3 – som motsvarar svensk teol.kand sista året – och Master 1. I båda är det 15 föreläsningar. Skriftlig tenta i slutet av februari. Det är faktiskt det som mest upptar min tid just nu.... Att rätta tentor. OCH jag blir SÅ ARG! Studenterna i CL3 HAR gått metodikkurs (jag har kollat med rektor) men 20% letar, klipper och klistrar från Internet. Antingen tror de att jag – som

är ”gammal”- inte vet att Internet finns, och framför allt inte vet att det finns texter man kan kopiera. Eller så tror de att jag är dum i huvet. När man läser en text och finner att ”författarens” språk förändras....att ordvalet blir annorlunda, då skall man bli misstänksam. Så var det i Sverige när jag var lektor, så är det här. Då skriver man av en komplicerad mening ur ”studentens” text, 10 ord eller så, och Googlar. Och PANG! Där finns en text! Sedan jämför man... kopierar ner, markerar med gult i studentens paper. Skriver ut.. Bifogar. Och går till rektor. Det är ALDRIG kul. Nästa gång får CL3 Sal-skrivning!

Som väl är är det 70% som verkligen försöker. Som skriver bra, roliga texter. Och i Mastersgruppen, de är bara 6, har de presterat oerhört väl. Några av deras ”korta papers” skulle man kunna publicera.

Men CL3 ..det tar sån tid! Denna vecka är det ENBART rättning. Sedan börjar vårterminen också för mig. EN av de trevligare händelserna i mars är att EECs Utbildningsavdelning bett mig att medverka i Lekmannautbildningen, med 8 dubbeltimmar i Kontextuell teologi. En timme föreläsning, en timme samtal, utifrån texter och bilder. Att få visa dem att ALL kristen teologi är kontextuell...att den varit det sedan kyrkans första dagar och vilka uttryck dessa teologier tar: Introduktion, Befrielse-teologi, Min-Jung, Dalit, Afrikansk, Black, Feministisk och Process-teologi. Ungefär så tänker jag mig de åtta tillfällena. Ett förbönsämne om något! ☺

Under januari spenderade jag 3 dagar på Ngouedi pastors-seminarium. Då är det kl. 07-13 med gudstjänstpaus i mitten. 5 föreläsningar om dagen = 15 på tre dagar. Man blir rätt trött. Men det är kul. Detta var del 2 av kursen jag började med i november. De har vårterminen på sig att skriva ett paper.

Fritid har vi ju också. De som följer oss på facebook vet att vi i januari började bygga garage och förråd på vår tomt. Nu i mitten av mars är det klart. Och om några veckor sätter vi ut det hus vi vill bo i här i Kongo. Jag kanske skulle göra en hemsida om ”Bygget i Kongo”.

Annes arbete på ASUdh.

Ni känner säkert till Ketchup-effekten. Man skakar och det händer ingenting. Man skakar igen och det händer fortfarande ingenting. DÅ skakar man en gång till och ALLT kommer på en gång. Så är det för **ASUdh**. (Action du Secours d’Urgence et developement humain). Ungefär = Handling för krishjälp och människors utveckling.

Under våren 2018 utformades flera insatser och program till stöd för befolkningen i Poolområdet, Departementet väster om Brazzaville. ASUdh sökte pengar från bl.a UNDP men fick inga medel eftersom bl.a SIDA inte ser Republiken Kongo som ett "fattigt land". Då ger inte SIDA stöd till UNDP och UNDP ger inte stöd till ASUdh. ASUdh tror också att UNDP, eftersom lokalorganet har krav på sig att åstadkomma egna projekt, helt enkelt lånar några av de projektplaner som ASUdh (och andra) ansökt om pengar för, och gör det till "sina" projekt.

ASUdh räknas som ett internationellt biståndsorgan (det är en status som organisationen fick under slutet av 1990-talet). Därför kallas ASUdh / Anne till möte med UNDP, UNHCR och andra större aktörer, när anledning finns. Under senhösten stod det klart att UNDP skulle genomföra en utdelning av jordbruks-redskap till Kooperativ och enskilda hushåll. En annan organisation fick i uppdrag att genomföra en förstudie – som verkligen draaaagit uuuut på tiden, men nyligen blev klar.

NU, har ASUdh fått ett uppdrag: 1400 familjer, där en ensam kvinna är familjeansvarig, skall få ett "startbidrag" till familjejordbruk. UNDP delar inte ut pengar utan varje familj får ett "paket" som innehåller nödvändig utrustning = flera olika redskap, sekatorer, vattenkanna, snöre, mm.

Anne och sociologen, assistenten Léonce inspekterar fördelningsarbetet. 1400 högar på UNDPs innergård.

ÖVERALLT ligger det högar.

NU väntar de bara på att en "chef" på UNDP skall skriva på "kontraktet". Ingen kan göra nåt utan kontrakt.

SAMTIDIGT som det här drog igång fick Anne veta att en ”gammal Kongo-missionär” testamenterat en lägenhet i Stockholm till ”humanitärt bistånd i Kongo Brazzaville. SÅ, helt plötsligt har ASUdh pengar att jobba med. Flera av förra sommarens och höstens projektförslag uppdateras och uppgraderas och ASUdh har minst sagt ”häcken full”. Anne lämnar bostaden vid 07:30 – jobbar med Daniel Miakayizila (Directeur adjoint), Blaise Boulemvo-Nkeleke (logistiker), och Albert Makany (ekonom). Många möten, massor av

papper, telefonsamtal, och inhyrande av grabbar som Leonce, Japonnais och Nzouzi som kan hjälpa till att göra högar. Nu har de fått ut kartor från Geografiska Institutet och håller på att göra listor med vilka bilar som skall till vilken by och hur dessa bilar skall lastas. Om några veckor är det utdelning och då får till och med vår privata gamla Toyota Hi-Lux (modell 1990) vara med.

Här i Kongo händer ingenting förrän det händer och då är det ofta KRIS. Krismedvetenheten är emellertid ganska låg och de flesta försöker inte förebygga kriser. När krisen inträffar, då tar man tag i den. Så är det i många sammanhang.

I kyrkan – EEC – är det kris, ekonomisk kris. EEC har undlåtit betala in Pensionsavgifter och andra avgifter. Straffavgifter och räntor är skyhöga. Så den Ekonomiska krisen är påtaglig. I landet är det kris. Många skor sig på ”allmänna medel”, korruptionen är omfattande och trots att det görs budgets kommer pengarna sällan dit de borde. Jag talade med en Chef på ett ”samhällskontor”. Vi hade ett fint samtal. Efter ett tag sa jag: ”Några bokhyllor skulle underlätta arbetet här”. Han svarade: Vi fick i uppdrag att göra en budget för att renovera kontoret. Vi budgeterade 600.000 (9000 sek) till bokhyllor och ett nytt skrivbord. Jag VET att pengarna kom. Men när alla andra chefer hade tagit vad de ansåg sig ha rätt att ta fanns det inget kvar till oss. Vi fick inte ens till fyra croissanter och en kanna kaffe”.

Trots det, trots alla dessa kriser och motgångar växer kyrkan. I många församlingar jobbar man på som bara den. Där är det tre gudstjänster varje söndag, den första kl 06. Där finns det 400 barn i söndagsskolan, 6 pastorer (som kanske inte får någon pension) och massor av aktiva lekmän. Det hålls scoutsamlingar och körövningar och folk ger pengar i kollekten. MEN det är också så att många unga lämnar de stora ”tröga” församlingarna och går till de nyare ”karismatiska” kyrkor där man sjunger lovsång hela tiden, där folk ”får betalt” för att de kommer på gudstjänst. Evangeliska Kyrkan i Kongo söker sina reformerta rötter och arbetar på att ge stadga åt sin teologi.

Det är oerhört spännande att vara här och Anne och jag tackar er, alla, för att ni på olika sätt stöder Equmeniakyrkans Internationella arbete, stöder vårt arbete i Kongo Brazzaville och vi ber er: Bed inte bara för oss (att vi ska må bra, vara friska och orka med värmen) utan också för Evangeliska kyrkans ledning, för studenterna på fakulteten som har det knapert och svårt, för alla dem som säger att livet går att leva ”tack vare Guds nåd och omsorg”.

Vi försöker också leva i övertygelsen att det är Guds nåd och omsorg som gör att vi får vara här, att vi tycker att det är kul och att vi har många vänner, här och hemma, som hör av sig. Guds glädje, nåd och fred önskar vi er alla.

Anne och Carl Sundberg, missionärer i Brazzaville